

Menționăm folosirea adverbului *kaj*, care este propriu limbii macedonene¹ *kaj si bil* „unde ai fost?” *kaj ideš* „unde te duci?”, *ot kaj si došao* „de unde ai venit?”

Infinitivul se termină în *t*: *dot* „a veni”, *it* „a merge”, *vidit* „a vedea”, *čuvat* „a păstra” etc. Atrag atenția formele vechi ale imperativului de la verbul *doći* „a veni”: *dot ko(d)me* „vino la mine!”, *dojodi odma* „vino imediat”, *jedi jela* „mănincă mîncarea!”²

În sfîrșit, semnalăm folosirea frecventă a verbului *venem*, *-eš*, *-e* etc., cu sensul de „a veni”: *da veneš*, *da viš moje tulke* „să vii, să vezi curcile mele”, cf. rom. *a veni*.

НАБЛЮДЕНИЯ НАД ГОВОРом ЧЕРНОГОРЦЕВ БАНАТА

(Резюме)

Наблюдения автора имеют своей целью, с одной стороны, дополнить собранный югославским диалектологом Павле Ивичем материал о говоре черногорцев Баната, а, с другой стороны, выявить черты, общие для данного говора и болгарского и македонского языков. Наличие последних свидетельствует о том, что говор черногорцев принадлежит интерферирующему ареалу сербского, болгарского и македонского языков.

OBSERVATIONS CONCERNANT LE PARLER DES MONTENEGRINS DU BANAT

(Résumé)

Les observations que l'auteur signale dans son travail viennent, d'une part, compléter les constatations faites par le dialectologue yougoslave Pavle Ivić au sujet du parler des monténégrins du Banat, et d'autre part, mettre en évidence certains traits du parler susmentionné, communs aux langues bulgare et macédonienne. L'existence de semblables caractéristiques constitue l'indice comme quoi le parler des monténégrins trouve son origine dans l'aire d'interférence des langues serbe, bulgare et macédonienne.

¹ Blaže Koneski, *Gramatika na makedonskiot literaturnen jezik*, (Gramatica limbii literare macedonene), vol. II, Skopje, 1954, p. 98; *kaj* este trecut în categoria prepozițiilor; în limba română corespondentul său *unde* are valoare de adverb relativ-interogativ. Existența lui *kaj* mi-a fost confirmată și de E. Erdeleanu și J. Popovici.

² P. Ivić, *Die Serbokroatischen...* p. 45, afirmă că *dojodi*, *dot* etc. sînt forme intermediare, ca evoluție fonetică, ale verbului *doiti*; cf., pentru formele verbului în *t* la infinitiv, p. 237.